

The United States of America

อเมริกามีอะไรดีบ้าง

พศ. พุกนชาติ ราชบรีชา

อเมริกามีอะไรดีบ้าง

พศ. พุทธชาติ ราชปรีชา

ก ชื่อเรื่องแล้วหลายท่านคงเดาถูกว่าเรื่องนี้จะโปร (pro) อเมริกา จะสรุปอย่างนั้นก็ได้ เพราะโดยธรรมชาติของทุกอย่างบนโลกนี้มี 2 ด้านเสมอ มีดีก็ต้องมีข้าม มีดีก็ต้องมีเลว มีเกิดก็ต้องมีตาย อเมริกาก็เช่นกัน มีทั้งด้านดีและไม่ดี การเรียนรู้ที่มีประโยชน์ ควรจะเรียนรู้ทั้ง 2 ด้าน แต่อย่างไรก็ตาม ดิฉัน คิดว่าถ้าเราเรียนรู้และรับรู้ดีด้านเดียว บางครั้งมันก็ไม่สานได้ ไม่น้อย เท่าที่สังเกต ทลายท่านได้เขียนถึงอเมริกาทั้งสองด้านมากพอกว่า ดิฉันก็ลองเสนอด้านดี ด้านเดียวบ้าง

ดิฉันมีโอกาสไปอเมริกา (ในความหมายตรงนี้เป็นภาษาอังกฤษ คือ The United States of America) หลายครั้ง รวมทั้งครั้งที่อยู่นานที่สุด ก็คือ ครั้งที่ไปเรียนต่อปริญญาโท แต่อย่างไรก็ตาม ครั้งที่ได้น่าได้劲มากที่สุดก็คือครั้งที่ได้ทุนรัฐบาลอเมริกันไปเรียนวิชาอเมริกันศึกษา (American Studies) เมื่อปี 1995 เพราะคราวนี้ แม้ช่วงเวลาจะสั้นกว่าครั้งที่ไปเรียนปริญญาโท แต่มีโอกาสได้ความรู้ที่ค่อนข้างลึก และได้สัมผัสเรื่องราวที่ประทับใจหลายอย่าง

เพื่อความสะดวกและง่าย ในการเสนอเรื่องราวดิฉันขอแบ่งเรื่องราวดังนี้

ตอนที่ 1 เมือง Chicago

ชื่อโครงการที่ดีฉันเข้าร่วม คือ UIC American Studies Summer Institute ศูนย์การเรียนการสอนอยู่ที่ UIC ซึ่งย่อมาจาก University of Illinois at Chicago ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ อยู่ในเมือง Chicago รัฐ Illinois อยู่ทางตอนกลางของสหราชอาณาจักร

ผู้อำนวยการโครงการ ให้เหตุผลว่าที่เลือกมา Chicago เป็นที่ดังของศูนย์ในการเรียนการสอนวิชานี้ เพราะเป็นเมืองที่จะเห็นความเป็นอเมริกันได้อย่างชัดเจน และสูงกว่าเมืองอื่นในสหราชอาณาจักร รวมของคนหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นคนผิวขาว ผิวดำ เละผิวสี จึงเป็นเมืองที่มีวัฒนธรรมหลากหลายแตกต่างกันเป็นอเมริกันได้

Chicago เป็นเมืองที่เก่าแก่เมื่อเทียบกับเมืองที่มีการบุกเบิกมาตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 17 ได้รับการวางแผนเมืองอย่างดีเยี่ยมมาเป็นร้อย ๆ ปี มีอาคารที่มีรูปทรงเป็นอิฐ เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง แต่ละอาคาร ไม่ว่าอาคารเก่า หรือใหม่ก็ตาม จะมีการถ่ายทอดบอกเล่า และเน้นลายลักษณ์อักษรไว้ให้เป็นสถาปัตยกรรมสร้างเมื่อได้มีเหตุผลอย่างไรในการออกแบบอย่างนั้น ซึ่งอาจารย์ที่สอนพากราโน่บรรยายให้ฟัง ในช่วงเช้าในห้องเรียน ช่วงบ่ายก็จะพาเราไปเยี่ยมชมอาคารจริง ทำให้น่าสนใจมาก และเป็นที่น่าลังการท่องเที่ยว ช่วงบ่ายก็จะพาเราไปเยี่ยมชมอาคารจริง ทำให้น่าสนใจมาก ของตัวเองอย่างน่าทึ่ง แต่เพรพยายามที่มีอาคารเป็นตึกสูง ๆ เป็นร้อย ๆ ชั้น Chicago ก็เลยกลายเป็นป้าคอนกรีต และเป็นสาเหตุหนึ่งที่นักวิทยาศาสตร์ วิเคราะห์ว่าทำให้ Chicago ร้อนจัดในฤดูร้อน และทำให้คันตวยเพรพยายามร้อน ปี 2538 มีคันตวยแฉะด้วย คือ วันที่ 13 ก.ค. 38 (ดีฉันก็อยู่ใน Chicago ด้วยเห็นกัน แต่รอดตาย) วันเดียวกับคันตวยมากกว่า 500 คน ในฤดูหนาวก็หนาวจัด ถ้ามีลมพัดก็ อาจหนาวถึง -54° F เพราะ Chicago เป็นคำพูดที่หมายถึง เมืองที่มีลมจัด Chicago มีตึกสูง ๆ มากมาย และมีตึก Sears Tower เป็นตึกที่สูงที่สุดในโลก มีความสูงถึง 441.29 เมตร (สูงกว่าตึก World Trade Center ในกรุง New York ที่สูงเป็นอันดับ 2 ของโลก คือ สูง 411.58 เมตร)

Chicago แบ่งถิ่นที่อยู่อาศัยเป็นโซน คือ โซนตะวันตก และเหนือ มักจะเป็นพวกร่วมชาติ ทางใต้จะเป็นพวกร่วมเชื้อชาติ การแบ่งแยกผิวยังรุนแรงพอสมควร ซึ่งเรื่องนี้ก็เป็นปัจจัยทำให้ราคากองบ้านที่พักอาศัยต่างกันมาก แม้จะมีลักษณะใกล้เคียงกัน จำนวนห้องเท่ากัน แต่ถ้าที่อยู่ต่างกัน เช่น ถ้าอยู่ในถิ่นคนขาวก็จะแพง กว่าถิ่นที่คน有色เชื้อชาติอยู่เป็น 2 เท่า ดังนั้น บางครั้งพวกรักษาธิรกิจ ที่ติดนี้และบ้านก็มีวิธีการแปลงๆ อาจารย์ที่สอนเข้าเล่าให้ฟังว่า บางครั้งพวกรี้ด้องการบ้านที่เขามายแปลงไว้ เนื่องจากจะจ้างคนดำเนินมาอยู่บ้านข้างๆ แล้วพวกรู้สึกไปเคาะประตูบ้านที่เข้าต้องการซื้อไว้ ให้รับขายบ้านเสียนะ เพราะคนดำเนินเริ่มเข้ามาอยู่แล้ว ถ้าซื้อราก็จะตอกกว่านี้นะ แล้วก็จะเสนอราคาซื้อที่เจ้าของบ้านขาดทุน คนขาวก็ตกลงรับขายบ้านย้ายหนี เพราะกลัวคนดำเนินมาอยู่มากขึ้นราคากองบ้านก็จะตกมากกว่านี้ ดังนั้นถึงแม้ว่าคนดำเนินจะมีการศึกษาสูง แต่ก็ไม่อ่าจ้าไปอยู่ในสังคมคนขาวได้ เพราะ “equal right” ในสหรัฐอเมริกา หมายถึง มีทุกอย่างเท่าเทียมกันต่างคนต่างมี แต่ไม่ได้หมายความว่ามาใช้ชีวิตร่วมกัน

ตอนที่ 2

ประชากรใน Chicago

ประชากรใน Chicago และชนเมืองมีประมาณ 12 ล้านคน มีมากเป็นอันดับ 2 ของสหรัฐ (อันดับหนึ่ง คือ New York) แม้ประชากรของ Chicago จะมีมากกว่ากรุงเทพฯ และมากกว่าประเทศสิงคโปร์ แต่ระบบการขนส่งมวลชนของ Chicago ดีมาก มีรถไฟฟ้าติดนิ่ง รถไฟฟลอยฟ์ รถไฟฟ้าธรรมด้า รถโดยสารประจำทาง มากมายหลายสาย บรรทุกคนจากชานเมืองเข้าสู่ down town ได้อย่างรวดเร็ว และทีละมาก ๆ มีถนนสำหรับรถยนต์ เป็นถนนคู่ชานกันจากเหนือไปใต้มากกว่า 20 สาย และตะวันออกไปตะวันตก ร่วม 50 สาย หมายถึงว่า ถ้าเราอยู่ทางเหนือจะไปทางใต้มีถนนให้เลือกถึง 20 เส้นทางที่จะไปสู่เส้นทางได้ มีทางด่วนอีกมาก many สาย นับไม่ถ้วน ภาระทุกแห่งยุ่งเหยิงจากประชาชนไม่รู้ไว้เลย นำมากับนาจิง ๆ ค่าโดยสารรถไฟฟ้าติดนิ่งไม่แพง ติดตัวครั้งเดียวต่อได้ทุกสาย ทราบได้ที่ยังไม่ออกจาก

ສຕານີ້ ນັ້ນທັງວັນກີ່ໄດ້ ຮາຄາເພີຍ 1.25 ແຮັງຢູ່ ຄ້າຈະຕ່ອຮັດໂດຍສາມປະຈຳທາງກີ່ຕ້ວັກ
ຄັ້ງເດືອກຮັມກັນຮັດໄຟໄຕໍດິນຫົວໜ້ວຮັດໄຟລອຍຝຳ ຮຸມ 1.50 ແຮັງຢູ່ ເຊື່ອເຖິງກັບຮາຍໄດ້
ກີ່ນັບວ່າຄຸງມາກ

ແມ່ນຄອນເມັຣິກັນຈະມີຄະຍົດໃຫ້ອັບທຸກຄົນ ແຕ່ຄັນໃນ Chicago ແລະຫານເມືອງ
ໄມ່ເນີຍມັບຮັດໄປກຳທຳ ຜູ້ທີ່ອູ້ໜານເມືອງຈະໜັບຮັດໄປຈົດທີ່ສຕານີ້ຮັດໄຟໄຕໍດິນ ຫົວ
ລອຍຝຳ ທີ່ຮັດໄຟຫຼຽມມາ ແລ້ວກີ່ຕ່ອຮັດຕັ້ງກຳລ່າໄປກຳທຳ ເພຣະຄ່າຈອດຮາຫາມືອງ
ວັນລະ 3 - 4 ແຮັງຢູ່ ແຕ່ໃນ down town ຮາງໆ 10 ແຮັງຢູ່ ຫົວມາກກ່ວ່ນນັ້ນ ແມ່່ທີ່
ຈອດຮາຂອ້ມຫາວິທະຍາລັຍຂອງຮູ້ ເຊັ່ນ UIC ນັກຄືກິ່າຂາແລະອາຈາຣຍ໌ຈະຕ້ອງເສີຍຄ່າຈອດ
ຮາກັນລະ 5 ແຮັງຢູ່ເຫົາເທີມກັນ ເພຣະ UIC ອູ້ໄກລ້ down town ດ້ວຍຄວາມຈິງ
ແພງທຳໃຫ້ນັກຄືກິ່າຂາແລະອາຈາຣຍ໌ໄມ່ເນີຍມັບຮັດໄປມຫາວິທະຍາລັຍ ແຕ່ນັ້ນຮັດໄຟໄຕໍດິນ
ຫົວຮາລອຍຝຳໄປແທນ

ກາງຈາຈະຂອງ Chicago ຈຶ່ງໄມ່ເປັນປັງໝາຫັກເທົ່ານັ້ນກ່ອງກຽງເທັນຂອງເວົາ
ເພຣະເຂົາພາຍາມສ້າງຮະບບານສ່າງມາລັບນີ້ ໄມ່ໄຟ່ຂັ້ນສ່າງມາລົດຍ່າງເດືຍ
ບາງວັນແຮງເຫັນກັບແປລັກຕາ ເຊັ່ນ ເຫັນຜູ້ຫຼົງທຳກຳທັງແຕ່ຫຼຸດສູງສ່ວຍງາມ ສະພາຍ
ກຣະເປົ່າສ່ວຍຮາຄາແພງ ແຕ່ເດີນທາງໂດຍໃ້ Rolling Blade ໄກ້ໄປປາມທາງເຫັ້ນ
ໜ້າໂມງເຮັດວຽກເຫັນຜູ້ຫຼົງສ່ວນຫຼຸດສ່ວຍໆ ລົງຈາກຮັດໄຟໄຕໍດິນນັ້ນ ຮັດລອຍຝຳນັ້ນ
ຮັດໄຟບັ້ນທີ່ເກີບທຸກຄົນສ່ວນຮອງເຫັກຝຳໜ້າ ສ່ວນຄຸນເຫັ້ນ ແລະເດີນຍ່າງຮ່ວມເປັນເປົ້າມີໂລເມຕຣ
ເພື່ອຈະໄປກຳທຳ ເພຣະຄ້າຄອຍຮັດໂດຍສາມປະຈຳທັງກົດ ເດີຈະເວົາກວ່າ ແລະ
ພອໄປສື່ສຳນັກງານ ກົດເປົ້າມີຄ່າກຳທີ່ຈະເປັນເລັ້ນສູງ ເປັນລາວເບີ່ງວັກປົກຕິ ສິ່ງພານີ້ຕຽນກັນໜ້າມ
ກັບລາວໆ ຖ້າໄທ ທີ່ສ່ວນຮອງເຫັນລັ້ນສູງຂຶ້ນຮັດໂດຍສາມ ແລະພອດື່ສຳນັກງານກົດເປົ້າມີຄ່າກຳທີ່ຈະເປັນ
ຮອງເຫັນແຕ່

ກາງຈອດຮາໃນທີ່ເຫັນຈົດເປົ້າແຮ່ງໃໝ່ມາກ ເພຣະທຸກຄົນທີ່ຈອດໄຟເປົ້າຈະຄຸກ
ຮາຍກາຍຂອງຕໍ່ຈຳຍົກໄປ ເຈົ້າອອງຮັດຕ້ອງຕາມໄປເສີຍຄ່າປັ້ງ ແພງມາກທີ່ເດືຍ ເລຍໄໝເຄ່ອມມື
ຄົນເລື່ອງພຣະເສີຍເງິນລູກາເດືຍ “ເລັ້ນ” ໄມ່ມີໄທ້ໃ້ໜ້າ ປູກົກົຈທີ່ຈອດຮາຈິງເປັນຫຼູກົກົຈທຳເງິນໄດ້ດີ
ເພຣະຄອນເມັຣິກັນໄມ່ເຄ່ອມມືໄດ້ໃ້ໜ້າ “ເລັ້ນ” ແລະມີ “ວິນຍໍ”

ตอนที่ 3 มหาวิทยาลัยใน Chicago

สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในรัฐ Illinois รัฐเดียวทั้งของรัฐและเอกชนมีประมาณ 100 สถาบัน อよุใน Chicago ประมาณ 50 สถาบัน อよุใน Suburbs (ชานเมือง) ของ Chicago และเมืองอื่น ๆ อีกประมาณ 50 สถาบัน

การแบ่งประเภทของสถาบันอุดมศึกษา โดยดูเรื่องงบประมาณที่ได้รับมาสนับสนุนสถาบันก็จะแบ่งได้หลายประเภท เช่น

State and locally supported ได้รับงบประมาณจากทั้งรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่น

District supported ได้รับงบประมาณจากรัฐบาลท้องถิ่น

Independent สถาบันของเอกชน หรือมูนิชิหรือองค์กรทางศาสนาให้เงินอุดหนุน

ถ้าจะดูว่าสถาบันการศึกษาใดเป็นของรัฐหรือเอกชน บางครั้งซึ่อก็อาจบอกแต่บางครั้งก็ไม่ออก เช่น

Illinois State University รัฐบาล

Illinois College เอกชน

Illinois Wesleyan University เอกชน

Kaskaskia College รัฐบาล

Kendall College เอกชน

University of Illinois at Chicago รัฐบาล

University of Chicago เอกชน

ความนิยมการเข้าเรียนในสถาบันการศึกษาจะขึ้นอยู่ กับซึ่งเลี้ยงของสถาบันนั้นๆ เช่น ในรัฐ Illinois การเข้าเรียนที่ University of Chicago จะยากกว่าและดูไกกว่าเข้าเรียนที่ University of Illinois at Chicago *(ข้อมูลการเข้าเรียนจากหนังสือ Peterson's Applying to Colleges and Universities in the United States.

A Handbook for international students, 5th Edition, Peterson's Guides, Princeton. New Jersey USA 1991)

ในฐานะที่คราวน์ดิสน์ได้เข้าเป็นศิษย์เก่าของ University of Illinois at Chicago UIC ก็ขอเล่าและให้รายละเอียดเฉพาะที่ UIC ที่ซึ่งติดตันเรียน กิน นอน อุปถัมภ์ 4 สัปดาห์ และได้รับ Certificate จากที่นี่

UIC เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐอู่บูนเนื้อที่ 204 เอเคอร์ (ประมาณ 510 ไร่) อยู่ทาง West ค่อนไปทางใต้ของ Chicago ไม่ไกลจาก Down town หรือ Loop มากนัก เดินจาก UIC ไป Down town Chicago ใช้เวลาประมาณ 20 นาที UIC เป็นมหาวิทยาลัยที่เก่าแก่ที่สุดมหาวิทยาลัยหนึ่ง

UIC ได้จับประมาณของปี 1995 ประมาณ 900.5 ล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 22,962.7 ล้านบาท (จำนวนเป็นเงินไทยอาจแตกต่าง) เงินจำนวนนี้ เป็นเงินงบประมาณจากรัฐบาลเพียง 33% นอกจากนั้นอีกประมาณ 67% มาจากเงิน ค่าหอพัก กิจกรรม ค่าบำรุงการศึกษาของ นศ. จากการบริจาคของศิษย์เก่าและบุคลนิธิ ต่างๆ (ข้อมูลจากแฟ้มเอกสารที่ได้รับจากการ American Studies) เรื่อง การหา “เงิน” สนับสนุนงบค่าใช้จ่าย ติดตันได้รับฝังจากนักศึกษามหาวิทยาลัย Yale คนหนึ่ง จะเล่าให้ฟังว่าถ้าเขายากได้ตีเรียนเขาก็จะไปหาเศรษฐีและหักหัวพูดคุย เสนอเงื่อนไขจนเศรษฐีนั้นรับได้ก็จะได้ตีกما หรือจะขอทุนอย่างอื่นก็ทำท่านองเดียวกัน ทุกคน “ช่วย” กันหมด ได้ค้นประเภทนั้นบ่นว่า “ไม่มีเงิน” จึงทำอะไรไม่ได้นั้นหมายความว่า มีแต่ถ้าหากต้องการ “เงิน” และจะทำอย่างไร มหาวิทยาลัยของเขาก็คงกว่าเราตรงที่มีคิดตั้งคำนามว่า “ราชานาเงินสนับสนุนกันอย่างไรดี” ไม่ใช่ถ้ามาว่า “เงินมีไหมที่จะให้ทำงานชั้นนั้นนะ”

ปี 1995 มีนักศึกษาประมาณ 25,000 คน มีอาจารย์และบุคลากร ตลอดเจ้าหน้าที่ (Faculty and staff) 11,000 คน สาขาวิชาเอก ในระดับปริญญาตรี 92 สาขา ระดับปริญญาโท 88 สาขา ระดับปริญญาเอก 51 สาขา UIC เป็นมหาวิทยาลัยที่มีผลงานวิจัยอยู่ในระดับต้นของสหรัฐ (ในสหรัฐจะวัดความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

ด้วยผลงานด้านวิจัยด้วยส่วนหนึ่ง (ผู้เขียน) UIC มีชื่อเสียงทางกีฬาอยู่ก็แล้ว นักสเกตบอร์ดมีกีฬาประจำอิน ฯ อีกที่มหาวิทยาลัยส่งเข้าแข่งขันระดับชาติอีกมากกว่า 15 ประเทศ (ข้อมูลจากเพ้ม) เขายังมีการส่งเสริมกีฬานี้มาสนใจและแตกต่างจากบ้านเรา คือ ช่วงภาคฤดูร้อน ที่โรงเรียนประถมและมัธยมปิดภาคเรียนช่วงมิถุนายนถึงสิงหาคม เขาจะรับสมัครเยาวชนจากระดับประถม-มัธยม เข้าค่ายกีฬา ช่วงที่ดีฉันไปก็ได้ พับกับเยาวชนเข้าค่ายกีฬานักสเกตบอร์ด โดยให้เลือก UIC และพักอยู่ใน UIC เลย ช่วงเข้าค่ายกีฬาและมีการสอนและทำกิจกรรมอยู่ทุกวัน

ฉันได้เข้าพักในหอพักของ UIC ตั้งแต่วันแรกไปถึง ฉันเข้าพักในฐานะ นักศึกษาของ UIC มีสิทธิเหมือนกับนักศึกษาคนอื่น ๆ แต่กลุ่มของเราราได้เพิ่มสิทธิพิเศษกว่า คือ เรามีโถรักพ์ในห้องนอน ห้องนอนที่นี่เราอนเป็นคนเดียว เราไม่ Common Room เนพาะเพิ่มจาก น.ส. ปกติ เราไม่ครัวทำอาหารเฉพาะแต่เรายังคงใช้ห้องครัวรวมของน.ส. อีน ๆ ได้อีก

หอพักของอาคาร UIC เป็นอาคาร 6 ชั้น มีห้องพักเป็น Cluster คือ มีประตูก่อนเข้าห้องนอน 1 ประตู ให้ร่วมกันแลกเปลี่ยนประตูเข้าห้องนอนของตัวเอง Cluster หนึ่งจะมี 3-4 คน แต่ในห้องนอนจะมีเพียงคนเดียว เนื่องจาก UIC อยู่ค่อนไปทางโซนทิศใต้ของ Chicago ซึ่งเป็นถิ่นที่จะต้องระวังตัวทาง UIC จึงมี ร.ป.ก. ประจำห้องพักที่ประตูทางเข้า 3 คน ส่วนมากเป็นผู้หญิงผิวดำ (African American) ตัวโต ๆ

ในห้องนอนเราจะจัด Assitance Guide ไว้ให้ ซึ่งก็เหมือนกับการปฐมนิเทศโดยใช้เอกสารพาระเข้าไปจะมีคำแนะนำเรื่องการเข้าพักในหอพัก เรื่องการใช้โถรักพ์ เรื่องการบริการ เรื่องอาหารการกิน เรื่องการเดินทาง การจอดรถ การให้บริการรถเมล์ ของมหาวิทยาลัย เปอร์โตรัพท์ที่จำเป็น และที่สำคัญคือ แผนที่ของมหาวิทยาลัย เรายังต้องอ่านอย่างละเอียดละเอียด ถ้าไม่อ่านเมื่อออกจากห้องจะกลับเข้าไม่ถูก เพราะหอพักนี้ทางเข้า-ออก พอ ๆ กับเดินทางเข้าวงกต วันแรกฉันออกจากห้องพักไปชั่วโมง พอกจะเข้ากลับเดินไม่ถูก เพราะมันเหมือน ๆ กันหมด

บริเวณหอพักชั้นล่างจะมีห้องอาหาร (Canteen) ห้องนั่งเล่น ร้านขายหนังสือ ร้านขายของ ไปรษณีย์ห้างไปหน่อย ชั้นใต้ดินก็มีระบะว่ายน้ำมาตรฐาน โรงพยาบาล โรงพยาบาล (โรงพยาบาล) ห้องประชุมมีบันไดเลื่อน ห้องกิจการนักศึกษา และอีกมากมาย

อาคารเรียนและอาคารสำนักงานของ UIC มีรูปร่างประหลาด ๆ เพราะสถาปัตยกรรมเปรียบ似ในกรุงโรม บางอาคารไม่มีหน้าต่างเลย ผู้ออกแบบให้เหตุผลว่าต้องการให้เป็นธรรมาธิ (อาจารย์ผู้สอนให้ข้อมูล) บางอาคาร ก็มีห้องเหมือนเดินทางจากตัววิภาวดี อย่างเช่น มีอยู่วันหนึ่งเรามีโอกาสไปเรียนในอาคารเรียนที่เหมือนเดินทางจาก ตอนขาเข้าห้องเรียน เรา ก็นัดกันไปพร้อมกับอาจารย์ แต่พอเข้าเรียนเมื่อคนหนึ่งออกไปเข้าห้องน้ำ พอกลับเข้ามากลับไม่ถูก ต้องให้ค้นมาสักหั้ง ๆ ที่อยู่ในอาคารเดียวกันห้องก็ไม่มากันนัก

ห้องสมุดของ UIC ใหญ่โตมาก มีหนังสือประมาณ 1.6 ล้านเล่ม ระบบการหันหนังสือให้ระบบ Computer มีเครื่อง Computer ประมาณ 400 เครื่อง ไว้บริการนักศึกษา ก็คราวนี้แหละที่ทำให้ได้ฉันยอมรับและเห็นความจำเป็นของการรั้งไว้ Computer

UIC กว้างมาก รถเมล์ระหว่างอาคารจึงต้องนำมาใช้ทาง UIC จะจัดรถเมล์ของ U. เอง วิ่งทุก 5 นาที ระหว่าง ช.ม. เร่งด่วน และทุก 15 นาที บริการตั้งแต่เช้าจนถึงเที่ยงคืน โดยวิ่งระหว่างคณะ ดิฉันทดลองนั่งจากจุดเริ่มและกลับมาที่เดิมใช้เวลาประมาณ 1 ช.ม. โครงการขึ้นก็ได้มีเสียงเงื่อนอย่าลืมนะคงบปี 1995 กับจำนวนนักศึกษาเฉลี่ยคนหนึ่งประมาณ 1 ล้านบาทต่อหัว (รู้สึกว่าสถาบันราชภัฏคนละประมาณ 250 บาทต่อหัว) เข้าจึงทำได้

UIC มีถนน 4 เลน ล้อมรอบห้อง 4 ด้าน อาจารย์และน.ส. อเมริกันทุกคนจะมีรถยนต์ใช้เพื่อราชการถ่ายทอดภาระเมื่อเที่ยงกับรายได้ ดังนั้นรถยนต์ใน UIC ก็มีหลายหมื่นคัน แต่การจราจรไม่มีปัญหาใน U. เพราะที่จอดรถ จะไม่มีอยู่ใกล้อาคารเรียนเลย ที่จอดรถจะห่างจากอาคารเรียนเป็นครึ่งกิโล หรือเป็นกิโลค่าจอดรถใน UIC ก็ไม่เบา ทุกคนไม่ว่าอาจารย์หรือนักศึกษาต้องจ่าย 5 เหรียญต่อวัน

ເທົ່າເຖິມກັນ ກົລືເລຍແກ້ປັບປຸງທາເຮືອກາຈາດຈອດຮາດໄດ້ນັ້ນ ເພຣະຄັ້ນນັ້ນຮາດໄຟໄຕດີນທີ່ອີເດີນຈະຖູກກວ່າ ອາຈາຍທີ່ສອນພວກເຮົາໃນຂັບຮາມາເລຍພຣະທ່າທີ່ຈອດຮາດຢາກ ເຊຈະນັ້ນຮາດໄຟໄຕດີນມາແກ່ ນານ ຈຳຈະຂັບຮາມາ ຮົວໃໝ່ກົດໝູ່ອກເມືອງທີ່ຮຽນໄຟໄຕດີນໄປໄໝ່ຄື່ງຈຶ່ງຕ້ອງຂັບຮາມາ

ຕອນທີ 4 ອາຈາຍີແລກສອນ

ໂຄງການ American Studies Institute ມີອາຈາຍີສອນປະຈຳ 4 ທ່ານ ຄື່ອ DR. PETER B.HALES ສອນວິຊາ American Culture. DR.HALES ເປັນ Professor ດ້ວຍນີ້ ມີພົນການເຊີ້ນຫັນສື່ອທີ່ມີຫຼື້ອທລາຍເລີ່ມ ສອນປະຈຳຍູ້ທີ່ UIC ທ່ານທີ່ 2 ຄື່ອ DR.CHRISTIAN MESSENGER ສອນວິຊາ Literature ເປັນ Professor ຈາກກາວິຊາການຢ່າວັກຖຸ ມີຫຼື້ອເລີ່ຍດ້ານເຊີ້ນຫັນສື່ອເຫັນກັນ ສອນປະຈຳຍູ້ທີ່ UIC ທ່ານທີ່ 3 ຄື່ອ DR.WILLIAM PETERMAN ສອນວິຊາ URBAN SIMULATION ອາຈາຍີມີພົນການດ້ານເຊີ້ນຫັນສື່ອ ເຊີ້ນບໍທຄວາມອົກເວັ້ນກັນ ທ່ານສຸດທ້າຍຄື່ອ ຄື່ອ DR. STAN HOWARD ສອນວິຊາ LAW AND POLITICS IN AMERICAN ເປັນຜູ້ເຊີ້ນຫັນສື່ອໃນສາຂາ American Constitution Law and Statutery Employment Law ສອນປະຈຳຍູ້ທີ່ De Pual University ໃນChicago ນອກຈາກນີ້ ກົມການເຫຼີມວິທາກາຄຸ້ມື່ຍາກຸງເອົາກຫລຍສາຂາມານຮຽຍແປ່ນຄວັງຄວາ

ການຈັດອັນດັບຂອງມາວິທາລ້າຍໃນສຫະລູອເມຣິກາມີຫລາຍແບບເຫັນ ດູຈາກພົນການເຊີ້ນຫັນສື່ອທີ່ພິມພົມແພຣ່ຂອງອາຈາຍີ ພັນຍັງມີຫລາຍແບບທີ່ມີຫຼື້ອເລີ່ຍມາກ ເຫັນ Yale University ເປັນມາວິທາລ້າຍເອກະນີໃນຮູ້ Connecticut ອາຈາຍີທີ່ສອນທຸກຄົນ ຮົວ 100 % ມີປົງປົງເອກແລະຕໍ່ແໜ່ງທາງວິທາກາ ເຫັນຄາສຕາຈາຍີ ຮອງຄາສຕາຈາຍີກັນທັນນີ້ ທີ່ UIC ອາຈາຍີປົງປົງເອກມີເພີ່ມ 90 % ເພຣະ UIC ເປັນມາວິທາລ້າຍທີ່ຍັງໄນ້ໄດ້ຮັບການຈັດອັນດັບໃຫ້ຍູ້ຕ້ານ ຈຳເປັນ

มหาวิทยาลัยที่กำลังเติบโตและจะกลายเป็นที่นิยมเช่นกัน รายได้ของอาจารย์มหาวิทยาลัยไม่สูงนัก ปีหนึ่งประมาณ \$ 80,000 ซึ่งถือว่าเป็นรายได้ปานกลางสำหรับคนที่มีครอบครัว

วันแรกที่ไปถึงicago ให้พักผ่อน วันรุ่งขึ้นช่วงเช้าก็เป็นการประชุมนิติเทศโดย Director และผู้ช่วย ทั้ง 2 ท่านนี้ก็แต่งตัวด้วยชุดสากล และชุดทำงานสวยงาม เพราะเป็นทางการ ช่วงเย็นก็มีการจัดเลี้ยงต้อนรับโดยจัดที่โรงแรมระดับ 5 ดาว กลางเมือง Chicago เริ่มด้วย Cocktail ก่อน ตอนนี้ทุกคนต้องช้อคิริ่งด้วยของตนเอง ดิฉันโชคดีที่เพื่อนชาวฝรั่งเศสซื้อให้ แต่ทราบว่าแพงมาก สักพักหนึ่งก็เข้าสู่ประจำตัวทานอาหาร เป็นอาหารฝรั่งเต็มรูปแบบ ผู้ที่มาร่วมงาน คือ อาจารย์ผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคน ไม่ว่าจะเป็นวิทยากรบรรยายพิเศษ เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ก็จะได้รับเชิญมาหมด ทุกคนจะ Dress Up ผู้ชายก็สวมชุดสากล ผู้หญิงก็ชุดราตรี เต็มรูปแบบดูหรูหรา

วันต่อมาเข้ากิจกรรม Tour of Campus นำชมบริเวณมหาวิทยาลัยและรอบ ๆ ด้านนอก ซึ่งก็เป็นเมืองใหญ่ ๆ เพื่อจะแนะนำผู้เรียนว่าในมหาวิทยาลัยมีอาคารอะไรบ้าง อาคารไหนทำอะไร จะใช้บริการอะไร ที่ไหน จะกินอาหารได้ที่ไหนบ้าง Office ของอาจารย์อยู่ตรงไหน ไปพบได้เมื่อไรบ้าง และเข้าก็จะแจก MAP ของมหาวิทยาลัยประกอบการ TOUR พร้อม Brochure ที่มีรายละเอียดที่สำคัญที่น.ศ. จำเป็นต้องรู้ ถ้าไม่อ่าน แต่เพียงตามเจ้าหน้าที่เข้าก็จะส่ง MAP กับ Brochure ให้ทันที คณมีการศึกษาต้องอ่าน ไม่มีเสียงตามสาย สิ่งเหล่านี้น่าสนใจมาก

วันที่ 3 ช่วงเช้าผู้เรียนก็ไปทำบัตรนักศึกษาของ UIC ไปถ่ายรูปที่เครื่อง Computer และการอภิปราย ค่อยๆ 3 นาที ก็ได้บัตรนักศึกษาเป็นสีสวยงาม ออกมาเลย บัตรนักศึกษาสำคัญมาก การเข้ามาศึกษาเรียนรู้ ต้องใช้บัตรนักศึกษาสำหรับ ยืมหนังสือ จะไปว่ายน้ำที่สระว่ายน้ำถ้าไม่มีบัตร น.ศ. ต้องจ่าย ช.ม. ละ \$.3 แต่ถ้ามีบัตรก็ฟรี พอดีกช่วงป้าย ก็เริ่มการเรียนการสอนตามโปรแกรม

**การเรียนการสอน อาจารย์จะเตรียมการสอนอย่างดี แต่วิธีสอนก็ให้แบบ
บรรยาย บางวิชา ก็เขียนกระดานตืมพรีด และจะขาดเสียงเมื่อได้ คือ การ Discuss
เนื้อหาของแต่ละวิชา เช่นได้สังให้ผู้เรียนทางไปรษณีย์ล่วงหน้าก่อนการเดินทาง 2 -
3 สัปดาห์ ตั้งแต่ผู้เรียนอยู่ในประเทศของตัวเอง เพื่อให้ผู้เรียนได้อ่านก่อน อาจารย์
จะให้การบ้านทุกวัน อ่านหนังสือกันเป็นสิบ ๆ เล่ม ช่วงเวลา 2 - 3 วัน เพื่อจะได้มามา
Discuss ในชั้นเรียนได้ แต่ละวันอาจารย์จะเตรียมการสอนมาอย่างดี บรรยายได้
ดีมาก เช่นใจง่าย น่าสนใจ ทุกวิชาจะมีการบรรยายความคุ้มกัน Field Trip ทำให้
การเรียน การสอนน่าสนใจ ประทับใจ จำได้ง่าย และได้รับความรู้จริง ๆ จากการพูด
คุยกับชาวบ้าน น.ศ.อเมริกันในระดับปริญญาตรีเดี่ยวที่เขียนหนังสือไม่เป็นภาษา คือ
ไม่รู้เรื่องก็มีอีกมากมาย เพราะอาจารย์ที่สอนท่านหนึ่ง ท่านเล่าให้ฟังว่า ท่านสอน
Writing ท่านตรวจการบ้าน Writing ของ น.ศ. pragkwaw บางคนเขียนแล้ว
ไม่รู้เรื่องเลย จากตรงนี้ทำให้เรารู้ว่าอาจารย์ระดับ DR. ในมหาวิทยาลัยใน
สหรัฐอเมริกาเขายังตรวจการบ้านอยู่อึก ! อืม ! อาจารย์ที่เข้าห้องสอนสายทางค่อน
ข้างแยก แต่ผู้เรียนที่ชอบเข้าห้องสอนสาย คือ ชาติเยอร์มัน จนอาจารย์ล้อว่า
ເຈ້າຍອັນສາຍອືກແລ້ວ ไทยไม่เคยสายเลย**

การแต่งกายของอาจารย์ ตามที่เล่าแล้วว่าถ้าเป็นพิธีการ อาจารย์มักจะ
สวมชุดลากล (หรือสูท) หรือแต่งตัวเรียบร้อย และแต่ตัวดีมาก แต่ในเวลาสอน
เช่น วันแรกอาจารย์หลายท่านเข้ามาด้วยการเงงข้าสั้น เสื้อ T.Shirt แต่สวมรอง
เท้าถุงเท้าเรียบร้อย เล่นเอาผู้เรียนตกตะลึงไปตาม ๆ กัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวก
ญี่ปุ่น พอกตกค่าเราก็ไปนั่งวิจารณ์อาจารย์กันถึงเรื่องแต่งกายของอาจารย์อเมริกัน
พ่อรุ่งเข้า pragkwaw อาจารย์ทุกท่านมาในชุดเรียบร้อยหมวด คิดว่าน่าจะมีครูบอกเรื่องนี้
และอาจารย์ก็เข้ามาบอกว่า ช่วงนี้อากาศร้อนจัด อาจารย์ก็แก้แล้ว อย่างแต่ตัว
สายๆ เพื่อให้แลดูหนมนุ่ม些 แต่ถ้าผู้เรียน (พวกเรา) ไม่สบายนิ ไม่เห็นด้วย เช่น
จะเปลี่ยนแปลง ซึ่งจะเห็นว่าอเมริกันเขาจะให้เกียรติซึ่งกันและกัน ให้ความ
เคารพต่อกัน

แม้จะเป็นผู้เรียนก็จะได้รับเกียรติและจะได้รับการรับฟังชื่นชมมาก ตั้งแต่นี้มาอาจารย์ก็ตั้งตัวเรียบร้อย เพื่อให้ผู้เรียนรับได้ เรียนด้วยความสบายน่าใจ แต่ผู้เรียนเองก็มาในชุดหลากหลาย ชาลัน ทั้งผู้หญิง ผู้ชาย ก็ไม่มีใครบ่น แต่ถ้าอาจารย์บ่นก็ไม่แน่ใจจะต้องเปลี่ยนแปลง เช่นกัน

ตอนที่ 5

อาหารการกินใน Chicago

หลายคนคงเคยได้ยินมาว่าอาหารการกินใน USA ค่อนข้างแพงกว่าประเทศไทย จะว่าอย่างนี้ก็ได้แต่ถ้าพิจารณาโดยรวม ๆ ดูจากราบเดี่ยวๆ ก็ยังคิดว่าไม่น่าจะแพงนัก แม้ Chicago จะเป็นเมืองใหญ่ แต่ก็มีอาหารหลายราคาให้เลือก ขึ้นอยู่กับคุณภาพ สถานที่ แหล่งที่ขาย จะแยกเรื่องอาหารดังนี้ คือ อาหารสด ผัก และผลไม้พวกหนึ่งกับอาหารที่ขายอยู่ในร้านอาหารอีกพวกหนึ่ง

อาหารสด ผัก และผลไม้ อาหารหั่นค่อนข้างถูก เช่น เนื้อไก่ล้วน ๆ (Boneless Chicken) 1 ปอนด์ (ประมาณครึ่ง ก.ก.) ก็จะซื้อได้ในราคานั้นแต่ 1.25 – 1.99 เหรียญ ก็ราว 30 – 50 บาท (ปี 1995) แต่ถ้าไก่เป็นตัวก็จะราว ก.ก. ละ 40 – 60 บาท เนื้อวัวก็ตกราว ก.ก. ละ 100 กว่าบาท หมูเนื้อแดงบดก็ราว ก.ก. ละ 50 – 70 บาท ขณะปั้งราคากูกว่าบ้านเรา ไข่ไก่หกหนึ่ง ก 60 เซนต์ ก็ราว 15 บาท ก็ถูกกว่าบ้านเรือก นมสดก็ราคายอด ก.ก. กับบ้านเรา ถ้าดูพร้อมแล้วจะเห็นว่าอาหารหลักของประชาชนราคาจะถูกพอที่คนมีรายได้ต่ำจะซื้อหาได้ตามอัตภาพ

อาหารประเภทผักและผลไม้ ถ้าซื้อตามคุณภาพจะพอ กับบ้านเรา ยกเว้นผลไม้บางประเภทจะถูกกว่ามาก เช่น อุฐุ่นไม่มีเมล็ด (Seedless Grapes) ปอนด์ละ 99 เซนต์ กิโลกรัมหนึ่ง ก็ราว 50 บาท แต่โน้มปอนด์ละ 16 เซนต์ กิโลกรัมละ 32 เซนต์ ก็ราว 8 บาท กล้วยหอมหัวหนึ่ง ก็ราว 15 บาท ผลไม้ที่กล่าวทั้งหมดสว่างนำ่น้ำหวาน ดีคันเองซึ่งอุฐุ่นไม่มีเมล็ดทานทุกวัน เพราะถูกดี มะม่วงก็ไม่แพง ผลโตราว 2 – 3 ผล ต่อ 1 ก.ก. ก็ตกรอบละ 20 บาท หวานเสียด้วย แคนตาลูปตกรอบ กิโลกรัมละ 10 บาท การซื้อหาต้องขยายอ่านโฆษณา และตัดคุปอง เพราะจะได้ราคาถูกลงไปอีก

อาหารสำเร็จรูปอาหารกระป๋อง เป็นที่นิยมมาก เพราะเปิดกระป๋องได้จากເຂົ້າໄມ້ໂຄຣວັບ 3 ນາທີ 1 ນາທີ ກົກຫານໄດ້ແລຍ ຖຸກມາກ່າວ ອຳຢ່າງເຊັ່ນ Pizza ລຳທຽບ 4 ດາວທີ່ນຶ່ງກົກວາ 1 ເທື່ຽນຢູ່ ກົກວາ 25 ນາທີ ເປັນ Pizza ແຊ່ເໜັງແລ້ວເອມາເຂົ້າໄມ້ໂຄຣວັບ 2 - 3 ນາທີ ກົກຫານໄດ້ອ່ວຍພອ ຈະ ກັບໄປທານທີ່ຮ້ານ ອັ້ນ ! ໄນໂຄຣວັບເຄື່ອງທີ່ນຶ່ງກົກວາ 100 ເທື່ຽນຢູ່ ຄື່ອ 2,500 ນາທີ ທຸກໆນຳນົມໝຶກມູດ (* ປີ 1995)

อาหารໃນຮ້ານອາຫານ อາຫານປະເນດນີ້ແພັນສອນຄວາມ ແມ່ຈະການໃນ Canteen (ໂຮງອາຫານ) ຂອງມາວິທຍາລັກຕາມລືລະ 3 - 5 ເທື່ຽນຢູ່ ຍກເວັນຈະທານ Hot dog ທີ່ອແຍມບົວ່ອເກົວ່າ ຊຸດເດີຍກົກວາ 1 ເທື່ຽນຢູ່ ຕອນໄປທານວັນແຮກຍັງເລືອກອາຫານ ໄນເປັນກົດເຂົ້າມືລະ 5 ເທື່ຽນຢູ່ 3 ມັກົກປາເຂົ້າໄປ 15 ເທື່ຽນຢູ່ (ແຕ່ດີເປີຍເລີຍຄ່າອາຫານ ວາວວະລະ 40 ເທື່ຽນຢູ່) ຍິ່ງໄປກິນອາຫານໃນກັຕຕາຄາຍິ່ງແພັນເມືອນນຳນົມເວົາ ແຕ່ດີທີ່ນ່ອຍ ທີ່ເຮັດວຽກເປັນຈານ ຈະ ກົກວາ 7 - 15 ເທື່ຽນຢູ່ ຕອ 1 ຈານ ເຊັ່ນ ຈະການສເຕັກ ຈານທີ່ນຶ່ງກົກວາ 10 - 20 ເທື່ຽນຢູ່ ນານ ຈະ ຄື່ຈະໄປທານພົວພະຄ້າທານທຸກວັນເງິນທີ່ໄດ້ຈະໄໝພອ ແຕ່ພວກ ຜັ້ງເຄສອນກິນອາຫານຂ້າງນອກ ກົດເລີຍໄດ້ຍືນແລີຍປັນວ່າເງິນຈະໝົດກ່ອນໄຄ ຈະ

ອາຫານໄທຢູ່ Chicago ເປັນອາຫານທີ່ເປັນທີ່ນີ້ນີ້ມີອາຫານທີ່ຈະເປັນທີ່ໃຫຍ່ ທຸກຄົນຈະຮັບຮັກ ແຕ່ນ່າເລີຍດາຍທີ່ພ່ອຄົວຮ້າ ແມ່ຄ່ຽວໃນຮ້ານອາຫານໄທມັກຈະໄໝໃຫຍ່ ທີ່ໄກ ແຕ່ເປັນ ເມັກືກັນ ຈິນ ລາວ ເງົມຣ ແລະ ເງື່ອດນາມ ຄື່ນ່າເຈົ້າອີງຈະເປັນຄົນໄທຍ ແຕ່ກົດຈັ້ງພ່ອຄົວຮ້າເມັກືກັນ ເພົ່າເຫັນອກວ່ານີ້ລັຍດີກວ່າ ໄນເຮືອງມາກ ຮສ່າຕິອາຫານ ກົດເລີຍພື້ນໄປບັນ ບາງຮ້ານຍິ່ງແຍກວ່ານັ້ນ ທັງຮ້ານໄມ້ເຄີນໄທຍແລຍ ເຈົ້າອີງເປັນວິຍືດນາມ ພ່ອຄົວຮ້າເມັກືກັນ ຮສ່າຫານອອກມາກົດເລີຍຕລກ ດີຈັນແຈອເຂົ້າກັບຕົວເອງ ເພົ່າເຫັນ ເຊີມເປັນພາກຫາໄທຢູ່ໄລຍະເດືອນເຂົ້າໄປກົມາທາເຈົ້າອີງຮ້ານ ກົດຢາກຫາໄທກັບເຫຼາ ພູດຳດີ ນີ້ທີ່ນ່ອຍທ່ານັ້ນ ພວດມາວ່າມາຈາກຈັງຫວັດໄທນ ເຂົ້າກົດຕອບວ່າຈາກຫາດໃຫຍ່ ແລະ ໄນເຄີຍໄປ ກຽງເທິພາ ກົດເລີຍແກລ້ນຄາມວ່າ ອູ້ຕຽງໃໝ່ ກົດກົກ້າ ຈະ ອັກ ຈະ ມາທຽບກາຍຫລັງວ່າເປັນວິຍືດນາມ ເລັ້ວທຸກວ່າເປັນໄທຍ

ຮສ່າຕິອາຫານໄທ ເປັນພົວພະຄົນຈາຕິອື່ນໄມ້ໃຫຍ່ໄທແກ້ ຮສ່າຕິກົດງ່າຍ ຈະ ວ່າ ໄນອ່ວຍ ບາງຮ້ານຫວານຈ່ອຍ ເຊັ່ນ ມົວຢູ່ຮ້ານທີ່ທີ່ດີຈັນໄປທານໃນ Washington D.C.

แกงเขียวหวาน หวานจ่องย พอดีฉันเรียกเจ้าของมาตรฐานเชักษ์ตอบว่า “ฝรั่งชอบ” แต่พ่อคุยกับฝรั่งเขา บอกว่า อาหารไทยหวานเกินไปเลยไม่น่าทาน ถ้าไม่หวานก็คงดี เพราะติดฉัน เคยชวนเพื่อนอเมริกันบางคนไปทานอาหารไทย เขตอบว่า “ไม่ชอบเพราะอาหารไทยหวานเกินไป”

การบริการอาหารไทย ถ้าเราสังเคราะห์ เช่น ต้มยำกุ้ง ข้าวเปล่า แกงไก่ วิธีเสิร์ฟของร้านอาหารไทยเกือบทั่วอเมริกาจะยกต้มยำกุ้งมาก่อน พอลูกค้าทาน ต้มยำกุ้งหมด เขาก็ยกซามต้มยำกุ้งออกไปแล้วก็มาเสิร์ฟข้าวเปล่าแล้วตามด้วยแกงไก่ ดิฉันก็เรียกเจ้าของร้านมาอึก แล้วถามเขาว่าทำไม่ทำประหลาดแบบนี้ เขาก็บอกว่าที่นี่ เป็นอเมริกา ต้องทำอย่างนี้ คุณมาจากเมืองไทยคงไม่ทราบธรรมเนียม ดิฉันก็บอกว่า เราเป็นคนไทย ก็ควรจะนำธรรมเนียมไทย ธรรมเนียมการรับประทานอาหารไทย มาเผยแพร่ ไม่ใช่มารับธรรมเนียมเขา เขาก็เรียงรัวต้มยำกุ้งเป็นชุด การเสิร์ฟอาหาร ชุดปักต้องเสิร์ฟก่อน ช่างทุเรศสิ้นดี เพราะความทุเรศอย่างนี้ เพื่อนของดิฉันก็เก็บ ถุงส่งเข้าโรงพยาบาล เพราะดิฉันเชิญเขาไปทานอาหารไทย ทางร้านก็เสิร์ฟต้มยำกุ้งก่อน เพื่อนก็ลงมือเลย ตักขั้นแรกเข้าปาก ปากแทบไหม้พอง เพราะเผ็ดอย่างวายร้าย นอกจากหวานกับเผ็ดแล้วจหารสประเทกกลมกล่อมนั้นก็หายไม่รู้สึกแล้ว

คนไทยในเมริกาน่าจะทำอะไรสักอย่างเพื่อแนะนำการทำอาหารไทย อย่างถูกต้องและرصาดิที่ถูกต้องด้วย-

ราคาอาหารไทย บางร้านก็ราคาพอๆ กับบ้านเรา คือ ตากษัตริย์ 4 เหรียญ ก 100 บาท ทานกัน 5 คน ก็รา 500 - 600 บาท แต่บางร้านก็แพง อาจจะถึงสามล่ 9 - 10 เหรียญ คือ ข้าวเปล่า 1 จาน = 11 เหรียญ กับ 1 อย่าง 4 - 10 เหรียญ ก็คำนวณเอาเองว่าเท่าไร แต่โดยส่วนรวมก็พอกับประเทศไทย (แต่ปัจจุบันค่าเงินบาท เปลี่ยนไปมากแล้ว คำนวณเอาเองนะครับ)

ดังนั้น เหล่านี้เหละที่ทำให้คนไทยที่ไปทำงานในอเมริกามีเงินเหลือส่งกลับประเทศไทย เพรารายได้มากกว่ารายจ่าย ถ้าไม่ฟุ่มเฟือยจนเกินไป เพราะอาหาร การกินโดยส่วนรวมแล้วถ้าคิดเบรุยนเทียบกับรายได้จะเห็นว่าถูกกว่า

ตอนที่ 6

วัฒนธรรมและชีวิตความเป็นอยู่ของคนอเมริกัน

ประชากรของ USA จะมีหลายเชื้อชาติอาศัยอยู่ ตามที่ได้กล่าวแล้วในตอนที่ 2 ว่า Chicago นั้นมีคนหลากหลายเชื้อชาติ เพราะเหตุนี้ USA จึงเกิดทฤษฎี "Melting Pot" (Pot = หม้อ, Melt = หลอม) ในเรื่องของวัฒนธรรม คือ เมื่อมีความหลากหลาย แต่ทุกคนก็อยู่ร่วมกันเป็น American และบางทฤษฎีก็ว่า ควรจะเรียกว่า "Salad Bowl". หรือซามลัด คือ ผักที่มารวมอยู่ในชามลัด แต่ก็ยังมองเห็นได้ชัดเจนว่าในชามลัดนี้มีผักอะไรบ้าง ก็เดาว่าคงคิดอย่างไร omnivarian ก็คืออเมริกัน

การเรียกชื่อคนอเมริกันจะแตกต่างกันออกไป ตามพื้นเพระและที่มาของคนนั้น ๆ เช่น

American เรียกอเมริกันที่เป็นคนขาวที่สืบทอดเชื้อสายมาจากพวกรอยพุ่งแรงที่มาจากยุโรป

African American เรียกอเมริกันผิวดำเป็นภาษาทางการ ถ้าใครไม่เรียกเขาว่า Black หรือ Negro จะเรียกว่าเป็นการดูถูก เหี้ยมดิว ซึ่งคำนี้ค่อนข้างเหมือนกับคนไทยที่ไม่คุ้นเคยกับอเมริกัน เพราะแม่แต่พิธีกร (Host) ของรายการดังรายการหนึ่งของ T.V. เมืองไทย ได้เชิญ Miss Universe ปี 1995 มาสัมภาษณ์เป็นภาษาอังกฤษ แล้วมีคำถามเกี่ยวกับ พ่อ -แม่ ของ Miss Universe เธอก็ตอบว่า พ่อของเธอเป็น African American พิธีกรคนนั้นท่านแปลเสียงหน้าตาเฉยว่า Miss Universe มีพ่อเป็นชาว African ความหมาย คือ African จากทวีปอาฟริกา แต่ African American ที่ Miss Universe ตอบ หมายถึง คนผิวดำใน USA ก็เลยเป็นคนละเรื่อง

Native American ก็เช่นเดียวกัน คือเป็นคำที่เป็นทางการใช้เรียกพากอินเดียนแดงที่อาศัยอยู่ในทวีปอเมริกา ซึ่งเป็นคนดั้งเดิมของ USA

นอกจากนี้ก็มีพวก Asian (ไทย, จีน, ญี่ปุ่น, เวียดนาม, ลาว, เนปาล,

พิลิปปินส์ ฯลฯ) พาก Espanic แม้ก็ิกัน, ลาตินอเมริกันจากอเมริกาใต้)

แม่อเมริกันจะอ้างว่าไม่มีการแบ่งชั้นวรรณะ หรือ Class ก็ตาม แต่ความเป็นจริงแล้วยังคงมี อาจารย์ท่านหนึ่งบอกว่า Homer Hoyt (1935) ได้แบ่ง Class ของคนอเมริกันตามเชื้อชาติเดิมตามลำดับจากชั้นสูงไปทางชั้นต่ำตั้งนี้

1. English, Germans, Scotch, Irish, Scandinavians
2. Italians (Northern)
3. Bohemians
4. African Americans (Black)
5. Lithuanians
6. Greeks
7. Russians, Jews
8. Italians (Southern) Considered to be black
9. Poles
10. Mexicans

สมัยนั้นคน Asian คงยังไม่มากนัก ก็เลยไม่ได้รับการจัดอันดับให้

ถ้าแบ่งโดยใช้เศรษฐกิจหรือรายได้มาพิจารณา การแบ่งก็คงเหมือนประเทศอื่น ๆ คือ แบ่งเป็น 3 ชั้น High Class (ชั้นสูง) Middle Class (ชั้นกลาง) Low Class (ชั้นต่ำ) อาจารย์ผู้สอนท่านนบอกว่าคนอเมริกันส่วนใหญ่จะเป็น Middle Class การจะเปลี่ยน Class ก็ง่ายมาก เพียงแต่ "Work hard earn more money" คือ ขยันทำงาน หากเงินเปลี่ยนเป็น Middle Class ได้

คนอเมริกันแท้ที่ลังเกตและที่รู้จัก รู้สึกว่าตัวเป็นคนรุ่นเก่า จะเป็นคนสมัยประษายดั้ ไม่ทุ่มเทอย่างส่วนมากจะมีเงินเก็บ แต่คนรุ่นใหม่เริ่มไม่ชอบเรียนสูง ๆ จบระดับ High School ก็จะออกทำงานทำแล้วมีเพิ่มมากขึ้น

คนอเมริกันส่วนใหญ่จะทำงานหนักแต่ก็ใช้เวลาพักผ่อนโดยการไปเที่ยวต่างประเทศ (Middle Class) ประเทศที่คนอเมริกันนิยมไปก็มักจะเป็นประเทศในยุโรป

เซ่น สเปน อิตาลี ฯลฯ และทวีปอาฟริกา

คนอเมริกันใช้เวลาว่างหน้า T.V. มากพอควร Dr.Hales บอกว่าโดยเฉลี่ยเด็กอเมริกันนั่งดู T.V. วันละ 5 ชั่วโมง

ตอนที่ 7

วัฒนธรรมและชีวิตความเป็นอยู่ของอเมริกัน American Children (เด็กอเมริกัน)

เด็กอเมริกันจะได้รับการเลี้ยงดูและการอบรมที่แตกต่างจากเด็กไทยมากที่เดียว เด็กอเมริกันจะได้รับการอบรมให้ช่วยเหลือตัวเองตั้งแต่เล็ก ถ้าครอบครัวได้ที่ไม่ยากจน มักมีห้องนอนพ่อ เด็กจะฉุกเฉียบห้องนอนตั้งแต่อายุ 3 - 4 เดือนไปจน คนเดียวอีกห้องหนึ่ง (หลายคนคงเห็นเรื่องราวะหน่องนี้ไปบ้างแล้วจากภาพยนตร์) เมื่อเด็กกว่า โอยเย เด็กจะร้องให้จนหยุดร้องไปเองก็มี ทำให้เด็กเรียนรู้เรื่องการช่วยตัวเอง ไม่ค่อยกล้า รู้จักรับผิดชอบตัวเอง มีความมั่นใจในตัวเองสูง

หลายคนคงได้ยินข่าว ๆ หนึ่งที่เกิดขึ้นในรัฐฟลอริดา ที่เด็กอายุ 3 ขวบ กับน้องที่แบนเบาะ ถูกจับไปเป็นตัวประกัน เรื่องเกิดขึ้นโดยที่ผู้ต้องโทษผู้ชายคนหนึ่ง เข้าไปหาญาติผู้หญิงเพื่อจะขอเงิน แต่ได้รับการปฏิเสธและถูกด่าว่า ผู้ต้องโทษคนนั้น ก็เกิดบันดาลโทสะ เลยใช้มีดแทงญาติผู้หญิงจนตาย และจับลูกของผู้หญิงคนนั้น อายุ 3 ขวบ กับแบนเบาะอยู่ ใส่รักขับหนีออกจากบ้านไป และต่อมาก็ตั้งเด็กทึ้งสองคน นั้นไว้ข้างบ้านแก้ล่า ๆ ชุมชนแห่งหนึ่ง เด็กอายุ 3 ขวบคนนั้นก็ลากตะกร้าที่นั่งอ่อนอยู่ด้วย ไปเคาะประตูบ้านหลังหนึ่ง เมื่อมีคนมาเปิดประตูรับ เด็กอายุ 3 ขวบนั้น ก็เล่าได้เป็นเรื่อง เป็นเราว่าผู้ชายคนหนึ่งเอามีดปักอกแม่ และมีเลือด และแม่ก็ไม่ยอมพูดกับเขา (เด็ก) เด็กบอกไม่ได้ว่าบ้านอยู่ตรงไหน แต่บอกชื่อโรงเรียนของเข้าได้ จนตำรวจนำกลับบ้าน และจับคนร้ายได้ในที่สุดด้วยความเก่งของเด็ก 3 ขวบคนนั้น

ເຮືອງນີ້ຄ້າເຮົາມອອງໄທດີ ๆ ຈະເຫັນວ່າເດືກແກ້ປັນຫາໄດ້ໂດຍການຊ່ວຍຕ້ວເອງໄປເຄາະປະຕູບ້ານຂາວນຳໃກລັກນີ້ເຂົ້າກຸກທີ່ຈຸນໍາໄປສູງການຈັດຄນວ້າຍໄດ້

ອີກເຮືອງໜຶ່ງຫລາຍຄົນຄົງບັງຈຳໄດ້ວ່າ ດັນໄທຢັ້ງປະເທດເຄຍຫື່ນໝາຍຄວາມເກິ່ງ ຄວາມແປລກຂອງອົດຕິນາງສາວໄທຢັ້ງແລ້ນໝາງມາຈັກວາລ ກຣັນທີພົມ ນາຄທີ່ຮັງນັກ ໄດ້ ເຮົ້າຫື່ນໝາຍວ່າເຂົ້າເກິ່ງ ມີຄວາມມັນໃຈໃນຕ້ວເອງ ເຂົາດລາດ ແປລກຈາກຄົນໄທຢັ້ງອື່ນ ๆ ກົກພຽບຄຸນກຣັນທີພົມ ໃຫ້ເຊື້ອຕອບຢູ່ໃນ USA ຕັ້ງແຕ່ 5 ພົມຈຸນໂຕ ເຂົ້ອເດືກອມເຣິກັນ ຄວາມຮູ້ລື້ກືນກົດທຸກອຍ່າງຂອງເຂົາຄົວອມເຣິກັນ ຄ້າອູ້ຢູ່ໃນ USA ອຸດກຣັນທີພົມ ກົກຮຽມດໍາໄມ່ແປລກ ເພຣະເດືກອມເຣິກັນທ່ວ່າ ໄປກເປັນອຍ່າງຄຸນກຣັນທີພົມໜຶ່ງແລະ ກລັ້າພູດ ກລັ້າແສດງອອກ ມີຄວາມມັນໃຈໃນຕ້ວເອງ ແຕ່ເພຣະເຮົາໄມ່ມີແລະໄມ່ເປັນອຍ່າງໜັ້ນ ເຮົາກີເລຍື່ງ ເຫັນເປັນຂອງແປລກ ເລຍຫອນແລະຄລົ້ງໄຄລ້ຄຸນກຣັນທີພົມກັນຍົກໄທຢູ່

ຕອນທີ 8

ວິທະຍາຮຽນແລະຫົວໝາຍຄວາມເປັນອູ້ຂອງເມຣິກັນ : American Dreams

ມູນຫຼີຍື່ນຍຸດໂຄກາກົວຈັນນີ້ໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບເຮືອງຂອງຄວາມເຈົ້າຢັ້ງທັນ ວັດຖຸນາກຂຶ້ນອມເຣິກັນກີເຊັ່ນກັນ American Dreams ທີ່ຮູ້ຄວາມໄຟຟ້າຂອງ ດົກອມເຣິກັນກີ້ນີ້ໄຟຟ້າຈາກເຮືອງນີ້ Dr. Peterman ນອກວ່າສັມຍກອນ American Dreams ຄື້ວ່າ Go west and get land ຄື້ວ່າ ໄປຕະວັນຕົກ (ໜ້າມເທົ່າກົ່າ Rocky ໄປຝ່າງຮູ້ California ໃນປັຈຸບັນ) ແລ້ວຈັບຈອງທີ່ດິນທີ່ຮູ້ທາທີ່ດິນເປັນຂອງຕົນເວັງ ທີ່ໄຟຟ້າ You wear right dress and go to good school ຄື້ວ່າ ແຕ່ຕົວໄຫ້ກຸກາລະເທະບະແລະ ໄປເຮັດໃນໂຮງເຮັດຕີ ຖ້າມາ American Dreams ກີ່ເນີລີ່ນໄປ American Dreams ໃນປັຈຸບັນທີ່ເດັ່ນ ພົມອູ້ 3 ອ່າງ ຄື້ວ່າ

1. ມີບ້ານເປັນຂອງຕ້ວເອງ
2. ມີງານທຳ ແລະ
3. ໄທລູກ ພົມອູ້ 3 ອ່າງ ຄື້ວ່າ

Dr. Peterman เล่าให้ฟังว่าคุณแม่ของท่านไม่เคยสนใจเลยว่าท่านเรียนสูงถึงปริญญาเอก แต่สนใจเพียงว่ามีบ้านเป็นของตัวเองหรือเปล่า ราคาบ้านเท่าไหร่อยู่ในย่านใด มีงานทำไหม ดังนั้นท่านกล่าวว่า “To be real American you have to be the home owner” คือ จะเป็นคนอเมริกันแท้ ๆ ต้องมี “บ้าน” เป็นของตัวเอง

ปรัชญาหรือ Dreams ของอเมริกันให้ความสำคัญเรื่อง “บ้าน”มาก ดังนั้นจึงเกิดข้อมูลที่นำเสนอเจ้าของบ้านเรื่อง “บ้าน” ที่แตกต่างและแตกต่าง คือ

1. คนอเมริกันจะย้ายบ้านมากกว่า 5 ครั้งในชีวิต
2. คนวัยหนุ่ม - สาว และยังไม่มีครอบครัวเป็นหลักฐานจะย้ายบ้านทุก 2 ปี หรือ 2 ปีครึ่ง ที่เป็นเช่นนี้ เพราะเกี่ยวข้องกับเรื่องของเศรษฐกิจ สังคมที่อยู่ และเทคโนโลยีสมัยใหม่

ครอบครัวอเมริกันจะเป็นครอบครัวแบบ Nuclear Family คือ มีเพียงพ่อ - แม่ - ลูก ไม่มีปู่ ย่า ตา ยาย หรือญาติคนอื่น ๆ อยู่ในบ้านเดียวกัน การย้ายบ้าน จึงเกิดขึ้นได้ไม่ยากนัก ถึงแม้จะไม่อยู่ร่วมกันเก็ตตาม ปู่ - ย่า - ตา - ยาย เข้าก็ติดต่อ กันโดยใช้ Information Technology มาแทน เช่น โทรศัพท์ถือกัน ส่วน V.D.O. ของหวาน ให้ปู่ - ย่า - ตา - ยาย ดู ติดต่อผู้ดูด่ายฝ่าน Computer คือใช้ E-mail จึงทำให้ ความสัมพันธ์คงเดิม โดยไม่จำเป็นต้องอยู่ใกล้กัน การย้ายบ้านจึงทำได้ด้วยความ สวยงาม

เมื่อ “บ้าน” เป็น Dream ของคนอเมริกัน ดังนั้น ธุรกิจขายบ้านจึงเป็น ธุรกิจที่เด่นและเป็นที่นิยมที่สุดธุรกิจหนึ่งใน USA ทุกเมืองใหญ่ ๆ และไม่ใหญ่ ตามถนนใหญ่ ๆ ข้างตู้ห้องเลือกพิมพ์ที่วางขายอยู่ก็จะมีตู้ห้องเลือกโฆษณาขายบ้านอยู่ ข้าง ๆ รูปเล่มสวยงาม แจกฟรี มีรูปบ้านพร้อมบรรยายคุณภาพ ราคา ที่ตั้ง สถานที่ ติดต่อให้พร้อม โครงการจะขอตู้จากหนังสืออนิ คนที่ทำธุรกิจนี้บางคนก็รายได้ในเวลา อันรวดเร็ว

การจะพิจารณาเลือกซื้อบ้าน นอกจากจะดูที่ตั้ง ทำเล ดูลักษณะ ดูอายุของบ้าน ก็ต้องดูส่วนหน้าบ้าน นามหลังบ้าน บางบ้านถึงแม้จะเก่า แต่ถ้าเป็นบ้านที่ทางรัฐขึ้นบัญชีือนรุกษ์ ก็จะแพง บางถินบ้านถูกขึ้นบัญชีือนรุกษ์ก็ชอบทั้งเมือง เจ้าของบ้านจะเปลี่ยนแปลงไม่ได้หรือถูกบังคับ จะซ้อมเหมืองก็ต้องขออนุญาต และต้องซ้อมให้เหมือนเดิม มีคนนั้นจะผิดกฎหมาย เช่น บ้านของ Dr.Hales อยู่ในเมือง Evanston ซึ่งเป็น Suburb ของ Chicago เป็นเมืองที่มีมหาวิทยาลัย Top Ten ของ USA คือ Northwestern University ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนที่แพงมากตั้งอยู่ จึงถือว่าແຄนนี้เป็นถินแพงทั้ง ๆ ที่บ้านดูค่อนข้างเก่าและโรม บ้านใหม่ ๆ สวยงามน่าอยู่กว่า และถูกกว่า มีอีกมาก แต่ท่านไม่ย้ายออก เพราะบ้านที่ท่านอยู่มีประวัติของบ้านและเป็นบ้านที่ทำการขึ้นบัญชีใหือนรุกษ์ เจ้าของกู้ภัยมีใจ กลับมาของประเทศไทยบ้านใหม่ รูปทรงแปลก ๆ ตามแบบของ Nouveaux riches (เศรษฐีใหม่) เราไม่สังคมาก่อนเก่า ความสำนึกรักเรื่องการอนุรักษ์ ยังมีได้รับการปลูกฝัง รัฐบาลเองแทบไม่ได้คิดถึงเสียด้วยซ้ำ สถาบันการศึกษาที่ดี คุณของรัฐก็ดี ประชาชนทัวไปร์ดี แบบไม่สนใจเรื่องนี้กันเลย

Thai Dreams ก็มี ดินนคิดว่า ปัจจุบันคงเป็น 1) บ้าน 2) รถ 3) ไปเที่ยวต่างประเทศสักครั้งหนึ่ง (ต้องเป็นประเทศที่นั่นเครื่องบินไปด้วยนะ) แม้ประเทศนั้นจะด้อยพัฒนากว่าเรา โบราณสถานก็หาดูยาก แฉมคนก็จนกว่าแต่ก็ยังเป็นต่างประเทศหรือเมืองนอกอยู่ดี

